

PALVE

*Helde Jumal, meie Isa,
Sa andsid armulikult oma sulasele
piiskop Alvarole võimaluse
saada Kiriku eeskujulikuks teenriks ja
Kiriku teenriks ning Opus Dei asutaja
püha Josemaría ustavaks pojaks ja järglaseks.
Aita minulgi ustavalt vastata
kristliku kutsumuse nõudeile
ja juhata mind nüi,
et ma oma elu igal hetkel
armastaksin Sind
ja teeniksin Kristuse kuningriiki.
Luba oma sulasel Alvarol
osa saada Sinu kirkusest
ja täida tema eestkostel palve,
mille ma Sulle toon ... (nimetage oma soov).
Aamen.*

Meie Isa..., Ole tervitatud..., Au olgu...

Vastavalt paavst Urbanus VIII dekreetidele teatame, et eesmärgiks ei ole mingil moel ennetada kiriklikku otsust ning et see palve ei ole mõeldud avalikuks kasutamiseks.

Seda brošüüri jagatakse
tasuta. Kes soovivad
heategevuse korras toetada
selle väljaande avaldamist,
võivad saata oma annetused
ülekandega kontole:
**Balti Haridus- ja
Kultuuriühing**
a/a 221014711245
Hansapank.

Imprimatur:
Javier Echevarría,
Opus Dei Prelaat

Álvaro del Portillo

Reis Pühale Maale:
Monsenjõör
Álvaro del Portillo
ihuarsti mälestused

Pühakukskuulutamise
protsessi esimene istung

Isa Álvaro eestkoste
eest saadud
tänukirjad

Teabeleht nr. 1
mai 2016

3 JUHTKIRI

4 PÜHAKUKSKUULUTAMISE PROTSSESS: ESIMENE ISTUNG

6 VIIMASED PÄEVAD PÜHAL MAAL

9 UUDISED

Álvaro del Portillo sündis Madridis (Hispaanias) 11. märtsil 1914. Ta oli tee-ehituse insener, filosoofia ja kirikuõiguse doktor. Ta liitus Opus Deiga 1935. aastal. 25. juunil 1944 pühitseti ta preestriks ja kaks aastat hiljem asus ta elama Rooma, kus ta tegi otsest koostööd Josemaría Escrivá de Balagueri, Opus Dei rajajaga. Tema Jumala teenimine avaldus ka tema pühendumises Püha Tooli poolt antud ametipostidele ja eriti tema aktiivses osalemises II Vatikani kirikukogu töös. 1975. aastal, pärast püha Josemaría lahkumist, valiti ta tema järglaseks Opus Dei prelaadina. 6. jaanuaril 1991 pühitses Püha Isa Johannes Paulus II ta piiskopiks. Jumalateenrite pastoraalset juhatuset iseloomustas truudus rajaja vaimule ja innustatus jagada kogu maailmaga Prelatuuri apostelliikku tegevust ja üleskutset pühadusele igapäevaelus. 1994. aasta 23. märtsi varahommikul, mõned tunnid pärast naasmist palveränakuit Pühale Maale, kutsus Issand selle hea ja truu teenri enda juurde. Samal päeval käis Püha Isa Johannes Paulus II palvetamas tema maiste jäänuste ees, mis nüüd puhkavad Roomas, Püha Maria kiriku krüptis.

juhtkiri

JUHTKIRI

Jumalateener Álvaro del Portillole pühendatud teabelehe esimene number ilmub 14 aastat pärast tema surma, samal ajal tema elu ja vooreslikkuse uurimise piiskopkondlikku faasi teostava kohtu avaistungiga. Selle aja jooksul on kuulud tema pühadusest levinud üle kogu maailma. Tänapäeval usuvad tuhanded inimesed, et Isa Álvaro, hea ja truu inimene, preester ning Kirikut ja inimhingesid teeninud eeskujulik piiskop, on kostnud nende eest Jumala soosingu pälvimiseks. Nendel lehekülgedel püüame, nii hästi kui võimalik, kinnitada isiklikku pöördumist isa Álvaro poole ja jumaliku halastuse positiivset mõju inimestele. Me oleme kindlad, et selle brošüüri lugejad leiavad isa Álvaro ja tema elu näitel toetust oma kristlikule elule ja, nagu ütles Opus Dei Prelaat pühakukskuulutamise protsessi avaistungil 20. märtsil 2004.a.: „nad avastavad isa Álvaro kaudu Jumala isaliku näo, mis meile naeratab.“

PÜHAKUKSKUULUTAMISE PROTSESS: ESIMENE ISTUNG

Protsessi avamistseremoonia, kardinal Ruini kõne, Opus Dei Prelaadi sõnad

Pühakuteks kuulutamise kongregatsioon kiitis heaks, et Monsenjõör Álvaro del Portillo elu, vüruste ja pühaduse piiskopkondlikusse uurimisse sekkuvad kaks võrdse kompetentsiga kiriklikku kohut: Rooma kuuria kohus ja Opus Dei prelatuuri kohus.

Rooma kuuria kohtu avaistung leidis aset 5. märtsil Conciliazione saalis Lateraani palees ja selle eesistujaks oli kardinal Camilo Ruini, Püha Isa vikaar Rooma piiskopkonnas.

Oma kõnes esitas kardinal Ruini eluloolise ülevaate Monsenjõör Álvaro del Portillost või „don Álvaro", nagu teda kutsuvad inimesed üle kogu maailma, kes loodavad tema eestkostele. „Tänu põhjalikule pastoraalsele kogemusele, mis tal küpses Püha Josemaría kõrval, oma tõestatud inimlikele omadustele ning teoloogilisele ja juriidilisele pädevusele sobis ta väga mitmeteks ülesanneteks," ütles ta. Samas toonitas ta tema „pikka ja mitmekesist

tegevust Apostelliku Tooli teenistuses" erinevate kongregatsioonide nõustajana, dekreedid „*Presbyterorum Ordinis*" koostanud II Vatikani Kirikukogu komisjoni sekretärina, teiste komisjonide nõunikuna ja Sinodi liikmena.

„Mulle avanenud võimalused kohtuda Monsenjõör Álvaro del Portilloga – ja need olid üsna sagedased – jätsid minu hinge veendumuse, et ma seisin eeskujuliku hingekarjase ees," ütles kardinal Ruini. Ta lisas: „Tema veendunud Kiriku doktriini järgimises, tema ühtekuuluvuses Paavstiga, tema pastoraalses ligimesearmastuses, tema alandlikkuses ja tema tasakaalukuses ilmnis ebaharilik sisemine rikkus."

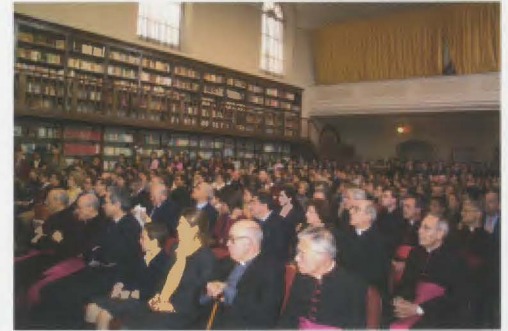
Kardinal nentis: „Isa Álvaro poolt Rooma piiskopkonnale tehtud tööd ning kiirus ja tõhusus, millega ta toetas Püha Isa algatusi Tema piiskopkonna heaks, moodustasid osa tema armastusest Kiriku vastu, mida ta oli õppinud pühalt Josemaríalt."

Kardinali ees andsid vande kohtu ja pühakuks kuulutamise postulaator.

Mõned päevad hiljem, 20. märtsil, leidis aset Opus Dei prelatuuri kohtu avaistung Rooma Püha Risti Paavstliku Ülikooli Höffneri saalis ligikaudu neljasaja inimese osavõtul.

Opus Dei Prelaat Monsenjõör Javier Echevarría kinnitas: „Veidi pärast tema surma jõudis minuni arvukalt kirjalikke tunnistusi, mis tõendasid Monsenjõör Álvaro del Portillo pühaduse kuulduse laialdast levikut ja neis avaldus soov, et algatataks uurimisprotsess tema kanoniseerimiseks. Nende hulgas oli umbes 200 kirja piiskoppidelt (neist 35 olid kardinalid) 25 erinevast riigist".

Monsenjõör Echevarría meenutas, et kui alustati Püha Josemaría pühakukskuulutamise protsessi, „ei lasknud isa Álvaro mööda võimalust meile osutada, et selline otsus ei ole suunatud inimesele ülistuse otsimisele, vaid

- Kardinal Camilo Ruini juhatab Rooma kuuria uurimiskohut
- Vaade Höffneri saalile 20. märtsil
- Javier Echevarría istungil

Kiriku ja hingede hüvanguks." Opus Dei Prelaat avaldas oma soovi, et ka Monsenjõör Álvaro del Portillo pühakuks kuulutamisest saaks paljudele inimestele võimalus avastada isa Álvaro isiku kaudu „Jumala isalik nägu, mis naeratab, julgustab, andestab. ▲

VIIMASED PÄEVAD PÜHAL MAAL

Jumalateenrit tema viimasel maisel reisil saatnud arsti mälestused

• Õndsuse pühamust väljumasa

1994. aasta 14. märtsi varasel hommikutunnil väljusime Rooma Ciampino lennujaamast ja võtsime suuna Tel Avivi poole, isa Álvaro, isa Javier Echevarría, isa Joaquín Alonso ja mina. Isa Álvaro võttis selle reisi Pühale Maale ette suurest armastusest Jeesuse Kristuse vastu, õigemini pühendumusest, kuid ka ühel pastoraalsel põhjusel, kuna juba mõni aeg elasid ja töötasid Jeruusalemmas mõned Opus Dei liikmed ja arendasid seal algjärgus apostellikku tööd.

Reisi eest maksis üks sõber ja see oli kingitus isa Álvarole tema 80. juubeli puhul.

Ma ei saa kunagi olla piisavalt tänulik selle võimaluse eest saata isa Álvaro tennel päevadel, mil ma kogesin sundimatut ja kordumatut rahulikus ligimesearmastuse ja hea tuju õhustikus.

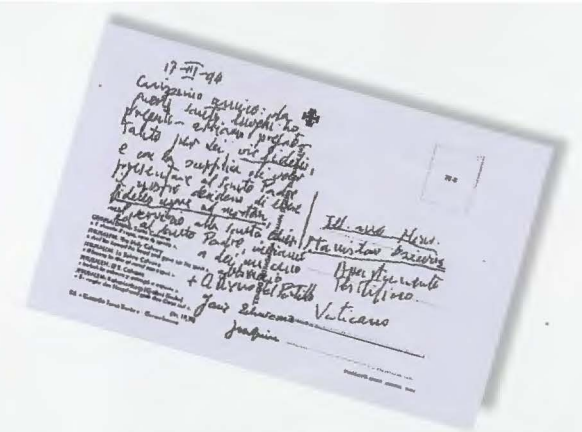
Silmad suunatud Kristusele... ja kõigile, kes lähedal olid

Uruguay suursaadik Iisraelis, Aníbal Díaz, oli andnud oma auto isa Álvaro käsutusse. 15. kuupäeval suundusime selles autos Tel Avivist Naatsaretti, teel möödusime Karmeli mäest. Haifas tundis üks Puerto Rico turist isa Álvaro ära ja palus talt luba, et tema abikaasa võiks koos

• Kallis sõber!

Neis pühades paikades olen palvetanud – oleme palvetanud – teie, vir fidelis, eest ja palvega esitada Pühale Isale meie soov olla fideles usque ad mortem, Püha Kiriku ja Püha Isa teenistuses, saadan teile südamliku süleluse.

Tõlge isa Álvaro itaaliakeelselt postkaardilt Stanislaw Dziwiszile, kirjutatud Pühal Maal 17. märtsil 1994

temaga pilti teha. Isa Álvaro oli nõus. Sarnased sündmused kordusid ka järgnevatel päevadel. Naatsaretis tähistas isa Álvaro Püha Missat Issanda Kuulutamise basiilikas. Jutlusel rääkis ta inkarnatsiooni müsteeriumist ja ka valust kui Jumala kingitusest: kahtlemata mõtles ta Aníbalile, kes sel hetkel põdes rasket haigust ja tuli Missale koos oma abikaasaga.

16. kuupäeva hommikupoolikul olime Peetruse Piiskopijärje kirikus, hiljem aga Õndsakskuulutamiste mäel, kus isa Álvaro pidas missat, pärast veel Kapernaumas. Pärastlõunal viisime me läbi pooletunnise palvuse Tibeeriase mere kaldal. Isa Álvaro, isa Javier ja isa Joaquín istusid langenud palgile. Isa Joaquín luges mõned lõigud Evangeeliumist Jeesus Kristuse viibimise kohta

selles paigas. Isa Albert Steinworth – üks Opus Dei preestritest, kes elas Jeruusalemmas – ja mina seadsime end sisse ühel kaljul isa Álvaro selja taga. Mul oli selge tunne, et see hetk oli oluline ja püüdes neid mitte segada, tegin ma mõned videod. Kaldal paistis olevat ka üks nunn ja eemal üks munk. Kui me juba minema hakkasime, saabusid neli erinevast rassist noormeest ja asusid koos vaikselt häälel palvetama. Tagasiteel võtsime me mõnedelt taimedelt mälestuseks lehti kaasa. Järgmisel päeval, 17. märtsil, reisisime me Naatsaretist Jeruusalemma ja peatusime Tabori mäe juures, kus isa Álvaro pidas missat. Jeruusalemmas, pärast Püha Haua ja Ristitee juures palvetamist käis isa Álvaro kahes linnas asuvas Opus Dei keskuses. Järgmiste päevade jooksul käis ta veel mitu korda neis kahes

• Hea ja truü teener. Neil päevil on Püha Maa mälestus teiega ning seotud ka isa Álvaro del Portillo isikuga (...) Jumal on andnud talle võimaluse teha palverännak paikadesse, kus möödus Jeesuse maine elu. Need olid päevad täis kirglikku palvetamist, mis sidusid teda tihedalt Kristusega ja valmistasid teda ette lõplikuks kohtumiseks Püha Kolmainusega. Selle mälestusega "heast ja truust teenrist" võib igaüks teist süvendada oma panust Evangeeliumi teenimisel. Johannes Paulus II UNIV Kongressi osalistele 29. märts 1994, Rooma

Paavst Johannes Paulus II palvetamas isa Álvaro maiste jäänuste ees

keskuses ja mõlemas pidas ta ühel päeval Püha Missa: ühes 20. ja teises 21. märtsil. 18. pidas ta missat ühe Püha Haua basiilika altaril, 19. Sünnimise basiilikas Petlemmas. 19. märtsil, laupäeval oli minu pühakupäev ja isa Álvaro õnnitles mind kohe, kui nägi mind hommikusöögile tulemas. Sel päeval oli pärastlõunal Petlemmas, Paradise'i hotellis kokkusaamine enam kui saja inimesega, kelle hulgas oli kristlasi, heebrealasi, moslemeid... See oli väga südamlik kogunemine: isa Álvaro vastas tohutu armastusväärse ja peenetundelisusega temale esitatud küsimustele. Ta rõhus vajadusele, et araablased ja juudid elaksid koos rahumeelselt. Hiljem külastas ta Jeruusalemmas ladina Patriarhi. Kaks päeva hiljem käis ta ka apostelliku nuntsiuse juures.

Püha Öhtusöömaaja toas

Pühapäeval, 20. märtsil olime me hommikupooliku Betaanias ja öhtupoolikul Ain-Karinis. 22. märtsil kell 11 pidas isa Álvaro Püha Öhtusöömaaja kirikus missa koos isa Javieri, isa Joaquíni,

Rohkem teavet isa Álvaro kohta:

www.opusdei.org

isa Alberto ja Isa Lawrence Richardsoni, veel ühe Jeruusalemmas elava Opus Dei preestriga. See pidi olema viimane missa sellel palverännakul pühadesse paikadesse, kuid see osutus ühtlasi (kes oleks seda arvanud!) isa Álvaro viimaseks missaks sellel maal. Jutlust pidas isa Javier. Isa Álvaro jagas meile armulauda.

Mõne tunni pärast olime juba lennukis, tagasiteel Rooma. Lennu ajal pöörasin ma videokamera isa Álvarole ja hakkasin teda filmima. Isa Álvaro vaatas naeratades kaamerasse ja ühel hetkel tegi käega sooja tervitus- (või hüvastijätu) liigutuse. Kella kaheksa paiku õhtul pakkus kõige noorem meeskonnaliige meile juua. Isa Álvaro ja isa Javier tundsid huvi tema perekonna, töö, huvide ja muu vastu ning selgitasid talle mõningaid Opus Dei vaimuse aspekte.

Ciampino lennujaamas ootasid mitmed perekonnad lillekimpudega. Isa Álvaro oli kõigiga väga südamlik.

Öösel

Peagi pärast kojujõudmist läksin ma voodisse ja kella 3 paiku öösel helistas mulle isa Javier: isa Álvaro ei tundnud end hästi. Kui ma kohale jõudsin, siis olid isa Álvaro hingamisraskused. Peagi kaotas ta teadvuse. Ma panin talle hapnikumaski ette. Tema pulss oli väga nõrk. Ravimite manustamisele järgnes kunstlik hingamine, kuid see oli tulutu. Ma pidin isa Javierile ütleva, et isa Álvaro on suremas. Isa Javier kuulutas talle mitu korda absoluutsiooni ja tegi talle Viimse Võidmise.

Kella nelja paiku varahommikul ei jäänud mul muud üle kui vastata jaatavalt isa Javieri küsimusele, kas isa Álvaro on surnud. Ma suudlesin isa Álvaro lahket ja elutut nägu veendumusega, et ta naeratab mulle taevast.▲

Dr. José María Araquistain

I

SA ÁLVARO EESTKOSTE EEST SAADUD TÄNUKIRJAD

uudised

Ma olen palvetanud isa Álvaro poole

Me olime Kossou järve ääres töölaagris. Oli pühapäev ja me olime otsustanud sõita minibusiga järve äärde ujuma. Kokku oli meid viisteist, pooled osalejatest. Poole tunni möödudes tulin ma veest välja ja märkasin, et olin auto võtmed ära kaotanud. Kell oli viis pärastlõunal ja meie elamine asus kaugel. Varuvõtmete saamiseks oleksime pidanud minema Abidjáni, mis asus enam kui 250 kilomeetri kaugusel. Otsisime vees ligikaudu 45 minutit ja ei leidnud midagi. Siis palusin ma abi isa Álvaroilt, ehkki mulle ei meeldi teda materiaalsete asjadega „tülitada“, sest olukord hakkas võimatuks muutuma. Pärast isiklikust vagadusest lausunud palvet ütlesin ma talle: „Päästa mind sellest kimbatusest!“

Kaks või kolm minutit hiljem tuli Yannick, meie ekspeditsiooni kõige noorem osaleja, pärast vette sukeldumist välja koos võtmetega ja naeratusega näol ning ütles: „Ma palusin isa Álvarot.“

Ajanon, Abidján (Elevandiluurannik)

Et maksta osamakseid... ja veel palju muud

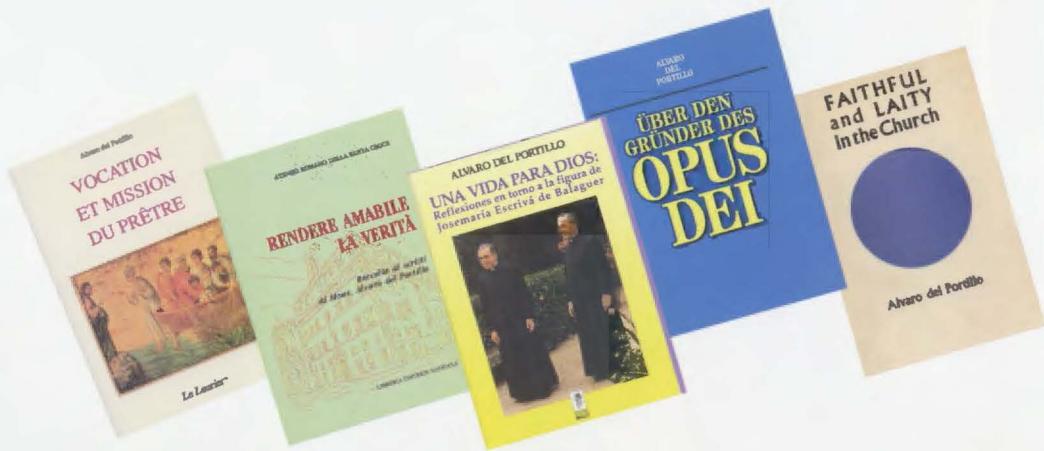
M. de Catania perekonnal on õnnestunud täies mahus koolitada oma kolm last Rooma Ülikoolis. Nende ebakindla sissetulekuga oli see võimatu ettevõtmine, kuid nad olid lootnud isa Álvaro toetusele, lugesid pühapildi palvet, ja iga kord, kui nad olid raskustes, siis nad ületasid need selge taevalikku sekkumisega ja said kõik osamakseid ettenähtud tähtajaks makstud. Arm, mida mina emana palusin, oli just selleks, et me saaksime kõik maksed sooritatud.

Meie perekond on tänu isa Álvaro eestkostele saanud veel paljude soosingute osaliseks, nagu meie perekonna ühtsus ja harmoonia, kuus inimest võitlemas tuhandete kiusatustega, ja kõige selle eest tänan ma lahket Jumalat, kes on meile andnud sellise eestkostja.

P.M., San Giovanni La Punta (Itaalia)

Okinawast Nagasakisse ja tagasi

Ma olen jaapani päritolu ja olen alati soovinud Jaapanisse minna. Ootamatutel asjaoludel anti mulle aastane stipendium paika, kus polnud ühtegi Opus Dei keskust. Oma Okinawas viibimise ajal käisin ma iga viieteistkümnepäeva tagant Nagasakis Opus Dei keskuses täiendõppel.

PREESTRI KUTSUMUS JA MISSIOON
Monsenjöör
Álvaro del Portillo
artiklid
Kirjastus *Le Laurier*

ET SÜNNIKS ARMASTUS TÕE VASTU
Ateneo Romano della Santa Croce
Libreria editrice vaticana

JUMALALE PÜHENDATUD ELU
Álvaro del Portillost
Kirjastus *Rialp*

OPUS DEI RAJAJAST
Intervjuu
Álvaro del Portilloga
Opus Dei rajajast
Adamas Verlag

USKLIKUD JA ILMIKUD KIRIKUS
Álvaro del Portillo
Ecclesia Press

Ainus liiklusvahend oli lennuk, mis eeldas suuri ohverdusi, et selleks vajalikku raha säästa. Kõige kehvematel hetkedel, kui ma pidin minema ja mul polnud lennupileti jaoks raha, otsisin abi Álvaro del Portillolt (...).

Ma pöördusin tungivalt tema poole ja tõepoolest saabus mõni sugulane rahaga või minu nimele kirjutatud pangatšekiga.

M.K.I., Kyoto (Jaapan)

Töö

Hoolimata kahest kõrgharidusest, majanduse ja juhtimise diplomitest, ei leidnud ma tööd, kuigi olin pannud töötusimiskuulutusi, saatnud CVsid ja käinud töövõistlustel mitmetes asutustes. Ma rääkisin oma olukorrast ühele tädi. Tema andis mulle mitu palvekaardi isa Álvaro del Portillo

kohta ja ütles mulle, et ma neid jagaks ja tema poole sügavas usus palvetaksin. Nii ma tegingi ja milline oli minu üllatus, kui otsekohe helises minu mobiiltelefon: see oli üks sõbranna, kes ütles, et üks tema sõber, keda mina ei tundnud, vajas kiiresti usaldusväärset juhatajat. Me võtsime ühendust, ma käisin vestlusel ja nädala pärast ma töötasin. Hetkel olen ma oma tööga ülimalt rahul ja tahan tõepoolest tõestada saadud abi. Räägin kõigile, kellele saan, oma lugu, palvetan edasi pühapildi poole ja tänan väga Jumalat, et ta täitis selle nii soovitud palve: võimaluse auväärsetl töötada.

L.G.P., Maracaibo (Venetsuela)

Kolm aastat migreeni

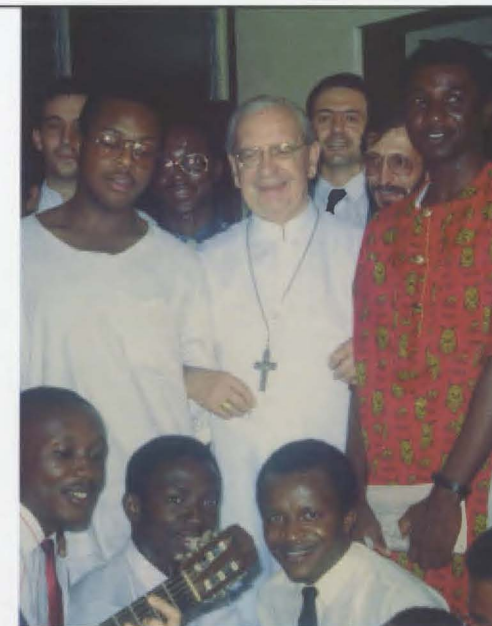
1998. aasta novembris algasid mul migreenihood, midagi, mida ma varem kunagi pol-

algatused

Álvaro del Portillo innustamise toel on kõikjal maailmas soositud mitmeid hariduslikke ja humanitaar- ning kristliku abi algatusi.

Nende tegevustega püütakse lisaks sotsiaalsete eesmärkide täitmisele inimesi Opus Dei vaimu läbi Jumalale lähemale tuua.

Fotol rühm oma lastega Uguwuoma Study Centeris, Enugu ülikoolis (Nigeeria) misjoni-reisil Aafrikasse 1989. aastal.

nud põdenud. Esimene aasta käisid need neli või viis korda kuus. Siis läks asi hullemaks ja kasvas kuni kümne korrani kuus.

Mind kuulutati töövõimeetuks ja mulle anti osaline haigusleht.

2001. aasta septembris muutusid valud veel sagedasemateks; novembris oli mul migreen üle päeva ja algatati minu täielikult töövõimeetuks kuulutamise protsess. Sellest kuust alates ma enam tööl ei käinud.

Kooskõlastatult asutuse arstiga otsustati, et ma ei käi enam tööl, sest need kaks töötundi nõudsid minult kohutavat pingutust. Iga kord, kui mul migreenihoog oli, võtsin ma rohtu, mis leevendas valu, kuid tegi mu enesetunde väga kehvaks.

Teadmata, mida teha, alustasin ma novembris noveeni Jumalale koos isa Álvaro palvekaardiga. Kahe esimese nädala jooksul ei leidnud aset minu tervenemine, küll aga minu kahe sõbranna „vaimne tervenemine“, mis mind lohutas ja mulle jõudu andis.

Päeval pärast kolmanda noveeni lõpetamist, 12. detsembril, püha Guadalupe Neitsi päeval, oli mul viimane valuhoog. Ma tänan selle imelise ja ootamatu tervendamise eest pärast kolme aastat valusid isa Álvaro del Portillot tema eestkostete eest.

Nüüd, kus mul migreeni enam pole, on minu elu samasugune nagu varem: ma saan jälle töötada, reisida, lugeda, kuulata muusikat jne.

M.S., Utrecht (Holland)